

Drága Lili Bogarain,

kezesem megerkentem. Kérem elvonom a hájót,
 és azt észlelt futamodáival. Mikor azonban odaértem, láttam,
 hogy labán nem is kellett volna annyira igyekednem. Kiszit meg-
 irasoltam, más haj nem történt. 3^h 12 - kor már itt voltam.
 A ház úres, Őni sines illon, Bambi báni is Péter ment.
 Őint már 8 mesdán vimaliótók. Eddig tehát minden
 rendben. Most egyedül vagyok, mondat d. u. 4 óra körül
 járs. Jár, most elég gyors a hangulatom. Utra kerekese
 ment. Sz. nyelvi pályáram hall meg, 30 éves volt. En
 nem merem utasítal menni, most úgyis somoni nyelvi
 miattal, s a halottak két árva maradt. Az huszem,
 nagyon megöröszne, ha veje zellene hallgatom és meszem
 búszásulat.

Hy kentiödsen tehát utapostódiarom, s hy bentem
 pikentem idejeimet.

Az idő telőben jó, s Tibi ment a víz is.

A Duna éppen normalis, ahol fűödni szoktunk, ott elég
 keles part is van még. Ma még nem megyek a vízbe
 val a parton sétálni.

A Duna parja egybent - fönt a horgyi oldalán -
meglehetősen szép és beszéltatom. A nyulátal még végig
megvannak. —

Nagyon jól gondoltok Rád. Nem is volt — mindig
lye kezdés az én piaci Aranyaim, amikor förteltek? Való-
sággal nekem Totus. De én talán jobb volt, mert ha ében
vannak, bizonyos vannak.

Édes Bapózáim, igen-igen igazánokk Magyarok,
Te igen-igen nagyon Rád. Mondtad még a két nagy
lányod, hogy nagyon nekem öhet s ében a levelben
is ismét meledok stb. S add is at ezent a utókat,
még nekem felül, amikor Te annyira hi ismét stb
ntalim. Zöfhamet is!

Tudom, hogy is a dolgod, de azért egyes legalább
igaz nekem is. Szó is pindurok is igazán bemer em-
rának. Húnen Ök még hirtuak!

Megyek mondom, hogy nagyon igazánokk Maga-
lón s egyes ismét Tejed
Éntémet
Nóvilámat is
Zöfhamet
árra Ederapát.